

PASTÝŘSKÝ LIST OTCE BISKUPA VOJTĚCHA K 245. VÝROČÍ ZALOŽENÍ BISKUPSTVÍ BRNĚNSKÉHO „RODINA, FARNOST, DIECÉZE“

Milé sestry, milí bratři,

po prožití vánočních svátků vstupujeme do dobrodružství dalšího roku. Čekají nás věci dobré i ty horší, o kterých dnes ještě nic netušíme. Zároveň si v něm však budeme připomínat události, které se sice staly někdy v minulosti, ale i dnes pro nás mají velký význam a jsou příležitostí k zastavení a třeba i k oslavě. Tak nějak vnímáme narozeniny i důležité historické mezníky. Na prahu tohoto roku chci připomenout jubileum, které se dotýká každého z nás – 245. výročí ustavení biskupství v Brně, zřízené bulou papeže Pia VI. dne 5. prosince 1777.

My žijeme, pracujeme a modlíme se na území některé z jeho 450 farností, do které nás Pán pozval, abychom zde vydávali dobré ovoce. To nejlepší, jakého jsme schopni. Současně však patříme do velkého společenství univerzální církve, k němuž na celém světě náleží více než miliarda katolíků. Život tohoto společenství každý z nás rozvíjí a obohacuje svými schopnostmi, svou věrností Kristu, svou ochotou ke službě Bohu i druhým. Místem, kde se to děje především, je rodina a farnost. Péči o rodinu a farnost jsem stanovil na začátku své biskupské služby jako priority a prostředek rozvoje našeho společenství ve vztahu mezi sebou a k Bohu. Dnes bych rád toto zaměření rozšířil ještě o jednu oblast, a tou je diecéze. Tedy aby naším společným zájmem byla péče o rodinu, farnost a diecézi.

Jak stručně charakterizovat diecézi?¹ Je to část Božího lidu, svěřeného do pastýřské péče biskupovi, který ji ve spolupráci s kněžími vykonává jménem Krista pod papežovou autoritou. Diecéze je vymezena určitým územím a zahrnuje všechny věřící, kteří na tomto území přebývají. V diecézi žijeme své životní povolání, vytváříme velkou rodinu, která svědčí o Bohu a žije k jeho slávě. Pán Ježíš nechtěl, aby vztah k Bohu byl pouze izolovanou záležitostí jednotlivce, ale aby vztah k Bohu vytvářel církev jako společenství lidí. Ať již v rodině, ve farnosti nebo v diecézi. Každá diecéze je jedinečná svou historií, svou katedrálou, tedy hlavním místem učitelského úřadu biskupa, svou tradicí, světci, kteří ji obývali a ovlivňovali, také kněžími, vzdělávacími institucemi či umělci. Je jedinečná každým, kdo v ní žije a obohacuje tím, čím byl sám obdarován. Je jedinečná každým z nás.

V diecézi je k dispozici také souhrn služeb, které nemůže poskytovat sama farnost. Patří k nim diecézní charita s desítkami pracovišť na pomoc lidem v nouzi, odborníci na biskupské kurii, kteří jsou připraveni pomáhat farnostem v oblasti ekonomické, právní či stavební, i specializovaná centra, jako je katechetické, centrum pro mládež, pro rodinu a pro pastorační – to zahrnuje také péči o nemocné či vězněné. Důležitou oblastí je také církevní školství všech stupňů, manželská, rodinná

¹ Srv. ChD 11 a kán. 369 a 372 CIC

nebo pedagogicko-psychologická poradna, v jiné oblasti zase Diecézní archiv, knihovna, muzeum a řada dalších subjektů.

V této souvislosti děkuji vám všem, kteří se za diecézi a její dobré fungování na všech úrovních modlíte, vám, kteří ji jakýmkoliv způsobem podporujete, ale zvláště vám, kteří se na jejím chodu konkrétně podílíte. Děkuji i vám všem, kteří se modlíte za svého biskupa a nyní také za jeho nástupce.

Se starostí o diecézi mne tíží jedna věc, která se dotýká nás všech. Je to klesající počet duchovních povolání. Loni byl vysvěcen jeden jáhen, jeden kněz a do semináře byl za naši diecézi přijat pouze jeden kandidát. A tak vás prosím rovněž o modlitby za nová povolání ke kněžství. Prosím i o modlitby za kněze ve vašich farnostech, aby věrně obstáli v náročné službě a i v této složité době vydávali svědectví o Kristu.

A co udělat pro budoucnost naší diecéze, aby byla plná naděje, nejen v tomto jubilejním roce, ale i ve všech dalších? Možná právě o tom píše svatý Pavel ve svém dopise křesťanům v Kolosách. Jeho dopis by se dal parafrázovat asi takto:

Tou nadějí jste vy, duchovně i tělesně plodní věřící, kteří projevujete milosrdné srdce, dobrotu, pokoru, mírnost a trpělivost. Vy, kteří dokážete vzájemně spolupracovat na všem, co je dobré. Vy, kteří se dokážete i ve své různosti respektovat a navzájem si odpouštět lidská provinění tak, jako je odpouští Bůh vám. Jste to vy, kteří jste poznali Boží lásku a radujete se z ní tak, že se stala ústřední hodnotou vašeho života a cestou k dokonalosti. Jste to vy, kterým v srdci nevládne zdánlivý pokoj bohatství a moci, ale pokoj Kristův. Vy, kteří jste za něj vděční, a vyzařuje z vás. Vy, kteří se nebojíte slyšet a přemýšlet o slovech, která vám říkají druzí, a žijete v reálném světě, do kterého jste zasazeni. Jste to vy, kteří se snažíte svým životem zpívat Bohu písně vděčnosti a vším, co říkáte a konáte, se připojujete k tomu, čím opěvoval svého Otce Ježíš Kristus.

A tak vám všem přeji, aby se hojnost radostné důvěry a schopnosti unést své kříže stávaly zdrojem požehnání pro blízké i vzdálené lidi. Přeji vám moudrost dívky, která s radostí přijímala vše, co si přál Hospodin, a mohla se tak stát Ježíšovou matkou. Vždyť i my jsme s ní pozváni, aby skrze naši víru, moudrost a odevzdanost do Boží vůle přicházel do našeho světa Ježíš. Jen on je zárukou rozvoje života každého z nás, rozvoje rodiny, farnosti, diecéze i celé církve.

K tomu vám na přímluvu Panny Marie i našich patronů sv. Petra a Pavla ze srdce žehnám.

Váš biskup Vojtěch